

ҲАМКОРЛИК РИВОЖЛАНАВЕРСИ

Қадимги Туркистон ҳаёти Шарқ мамлакатлари билан асрлар давомида узвий белги ҳолда ривожланиб келган. Бепоян саҳроларда давлатлар ўртасидаги асосий алоқа воситаси ҳисобланган савдо карвонлари тинимсиз қатнаб турган. Бу карвонлар нафақат тижорат, балки ундан ҳам муҳимроқ вазифа билан машғул бўлишган. Хунармандчилик, деҳқончилик, илму фан янгиликлари шу карвонлар орқали халқларга ўтиб турган. Шу сабабли ҳозирги кунда Шарқ халқлари маданияти билан умумийлик, уйғунлик, узвий боғлиқлик кундалик ҳаётимизнинг ҳар бир ҳоқасида учрайди. Гарчи кейинчалик сарҳадларимиз «темир қулф»га солинган бўлса-да, бу алоқалар узилди қолмади. Анъанавий ҳисобланган ва асрий заминга таянган илм-фан алоқалари етарлиқ давом этди. Жумҳуриятимиз олий ўқув даргоҳларида қанчалар-қанча шарқ мамлакатларидан келган ёшлар таълим олиб қайтишди. Жумҳуриятимиз ёшлари ҳам, гарчи жуда ҳам миждорда бўлса-да, Шарқ мамлакатларида билим олиш имконига эга бўлишди.

Бугунга келиб, Ўзбекистон мустақил деб эълон қилинган, асрий алоқаларни сифат жиҳатдан янгича босқичга кўтариш даври талаб эканлиги барчага аён. Жумҳуриятимизда таълим олаётган ҳориқлик талабаларининг ҳар бирига ўз ватанларидан умид қилини тикиб туришибди. Чунки улар ҳам ўз ватанларининг, халқларининг ишончи, келажиги...

Хўш, Ўзбекистон мустақиллиги ҳақида ҳориқлик ёшлар қандай фикрда? Бу саволга жавоб топиш учун Тошкент Давлат дорилфунунида таълим олаётган бир гуруҳ чет эллик ёшлар билан мулоқотда бўлдик.

Эҳсон ОДИЛ,
(Покистон)

— Иккинчи жаҳон урушидан кейин авж олиб кетган миллий озодлик курашлари натижасида жаҳон сиёсий картасида бир қанча мустақил давлатлар вужудга келди. Шулардан бири, инглиз босқинчилари зулмидан озод бўлган ватаним — Покистондир.

Ҳозирги кунда Покистон, жаҳон ҳамжамиятида мустақил давлат сифатида ўзининг муносиб ўрнига, овозига эга. Бу билан биз фахрланамиз. Ўйлайманки, мустақил Ўзбекистон ҳам тез кунларда жаҳондаги илгор мамлакатлардан бирига айланади, чунки бунинг учун сизларда барча имкониятлар мавжуд.

Ўзбеклар дийрини Покистонда жуда яхши билишди.

В. МИРЗАҚОБИЛОВ.

Бухорони, Самарқандни, Хивани бир марта кўрмоқни, эиёрат қилмоқни истамайдиган покистонлик йўқ ҳисоб. Афсуски, шу кунгача бунинг учун етарлича имконият йўқ эди. Бир-биримиздан ўрганадиган, ҳамкорлик қиладиган соҳаларимиз эса етарли. Ўзбекистоннинг мустақил деб эълон қилиниши бунинг учун катта имкониятлар яратиб беради деб ўйлайман.

Мухаммад АМИН, (Афғонистон)

— Авваламбор сизларни мустақиллик билан қутлайман. Бу муҳим воқеа барча соф ниятли кишилар қатори мени ҳам жуда хушнуд этди. Чунки ўзбек ва афғон халқлари жуда қўл тарихий ва маданий муштаракликка эга. Бунинг учун биринчи Мир Алишер Навоий ҳазратларининг табарқур номларини ёшлигининг ўзи кифой. 550 йиллиги нишонланаётган бу зотино афғон халқи ҳам жуда эъзозланади. Чунки у нафақат ўзбек халқининг у балки афғонларнинг, бутун дунёнинг улуғ ва забардаст ширларидан биридир.

Амударё орқали ўтган сарҳадларимиз бундан бунд дўстлик, ҳамкорлик сарҳадлари бўлиб қолишига ишонаман.

Н. ШАРМА,
(Ҳиндистон)

— Мен, Совет Иттифоқи-га 1986 йили келганман. Мамлакатда рўй бераётган жамияни ўзгаришларнинг бевосита гувоҳиман. Менинг қалбимда энг чуқур ўз қолдирган воқеалардан бири, Ўзбекистоннинг мустақил деб эълон қилиниши бўлди. Бу воқеа мени жуда қувонтирди, чунки меҳмондўст, очикқўнғил ўзбек халқига меҳрим тушган.

Мен Бухорода, Самарқандда бўлдим. Тарихий обидаларни кўриб ҳайратландим. Ўзбек ва ҳинд халқи меъморчилигидаги ўхшашлик, уйғунликларнинг сабабларини ўргандим. Бобурилардан бизга мерос бўлиб қолган ва ҳинд халқининг фахрига айланган Тож-Маҳалли яратилганда туркистонликларнинг хизмати катталлига имон келтирдим.

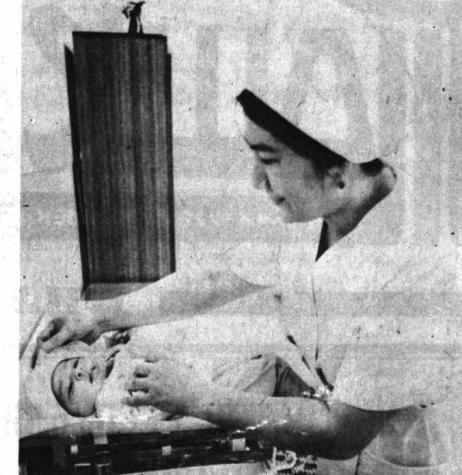
Ўзбеклар ҳинд киносини, санъатини ардоқлашгани, севишини кўриб жуда қувондим. Қаранг-а, маданиятимиз нақадар яқин, дилларимиз қанчалик муштарак...

Пойтахтимиздаги 25-йиллар поликлиникаси сўнгги йиллар ичда энг замонавий

медицина асбоблари билан таъминланди. Бу ерда ишлаган болажон дўхтирлардан кўпчилик ота-оналар миннат

дор. Шифокорлар бемор кичкинтойларни даволашда ҳамша меҳрибонлик кўрсатишмоқдалар.

— Хурматли вазир, энг аввало сизни ҳоқсак ва мансуллатли лавозим билан «Тошкент ҳақиқати» мухлислари номидан табриқлаймиз. Сиз бу лавозимга Жумҳуриятимиз мустақиллиги қўлга киритган қўлларда таъинландингиз. Оқинда ниҳоятда оғир вазифалар, бир талай муаммолар кўтиб турибди. Одамларнинг ҳам, жиноятчилик олами вакилларининг ҳам ички кўзи сизда: улар янги вазиригиз биринчи қадамларини нимадан бошлашини кузатишмоқда. Чунки дедил қадамлар меҳнатшарларда умид-ишонч уйғотади, жиноятчилар юрагига эса гулгулла солади.

— Тўғри айтдингиз. Вилотимиз ҳамда барча Ўзбекистонликларни ишортириб демоқчиманки, ички ишлар вазиригизни ҳодимлари бундан бунд ўз фаолиятларини мустақил Ўзбекистон қонуналари асосида ташкил этадилар, ана шу қарорларнинг сўзсиз бажарилишини таъминлайдилар, аҳоли тинчлиги-осойишталигини, уларнинг мол-мулкни муҳофаза этишда фидокорлик кўрсатадилар. Жумҳуриятимиз ҳукумати миллия ҳодимлари учун қулай шарт-шароитлар яратиб бермоқда. Ўзбекистон Олий Ненгашининг сессияларидан бирида мустақил Ўзбекистон миллиясини Низоми тасдиқланади, жумҳурият ички ишлар ҳодимлари қасамедаи сессия кун тартибига қўйилади. Ички ишлар органларига қабул қилинувчилар Ўзбекистонда яшаётган турли миллат вакиллари осойишталигини сақлаш, жиноятчиликка қарши муросаси кураш олиб бориш, жумҳурият ҳукумати ва халқига садоқатли бўлиш учун қасамеда этадилар.

— Сиз Тошкент вилоти ички ишлар бошқармаси бошлиги вазифасида ишлагансиз. Вилотда жиноятчилик қамийдингиз?

— Қўтиллиқ, давлат мулкни ўғирлаш каби оғир жиноятлар сезиларли даражада қамийди. Айниқса, бу борада Тошкент шаҳрида анчагина дуруст ишлар қилинди. Масалан, машина, фуқароларнинг шахсий мол-мулкни ўғирлаш шунинг 8 ойида ўтган йилнинг шу даврига нисбатан 8 фоиз қисқарди, ички ишлар органлари ҳодимларининг касб маҳоратлари ошди.

— Яширишнинг ҳолати йўқ, илгари миллияда унинг иллари тўғрисида ёзилган мақолаларда ошқоралиқ йўқ эди, ўртага залворлик нарда тўсилганди. Мана энди, ҳаммаси рўй-рост айтилмоқда, ички ишлар органларида тўғрилик қолган муаммолар, уларнинг ноқорлиги таъкидланмоқда. Мустақил Ўзбекистон ички ишлар вазири сифатида бу борада

«меҳмон»ларга қарши аввасиз кураш эълон қилдимиз, уларга маҳаллий ёшларнинг қўшилишига йўл қўймаймиз, ҳар бир қадамларини қаттиқ назорат остига оламиз.

— Хурматли вазир, халқ орасида «қонундаги ўғри»ларнинг пичоғи мой устида, уларга ҳеч қимнинг кучи этмайди» деган гаплар юрди. Наҳотки, шулар рост бўлса?

— «Қонундаги ўғри»ларнинг бемалол «хумрон»лик қилиб юришларида сиз билан бизнинг, кўпчиликнинг айби бор. Баъзан биринчи навбатда «ўғрибоши»ларга салом берадилар, хушомад қиладилар. Айрим ўғирлар қамолдан қайтиб келса, табриқлагани оғри-эътиборли одамлар боришади, дастуруқ устида унга сийҳат-саломатлик тилаб, қадаҳ уришти-

радилар. Жуда қизиқ, у ниҳоятти бир ўғри бўлса одамларни зор қиштиб, бирор халқимизга ишасоа, яна уни тантана билан кўтиб олишди! Яқинда пойтахтда яшайдиган машина ўғирларининг раҳбари сунат тўғри қилди. Ниҳоятда дабдабали «назо-назо»лари иштирок эттишти. Ҳолбуки, тўғри эгаси катта-катта тўёна узатаётганларнинг кўпчилигини чув туширган, машиналарини ўғирлаб, суночсини ундирган. Илгари ўғирларни халқ назарга илмагаган, тўғри-маросимларида қатнашмаган, улардан ҳазар қилиб узоқроқ юрган. Бу ҳам рухий таъсир кўрсатишининг бир тури. Эндан ажралиб қолган кишилар шундай йўлни талашга шужуб бўладилар. Биз ҳам шундай қилишимиз керак. Ўғирнинг ўғирлиқ ошини еҳ ҳеч ким оғри тоймайди... Сиз индамасангиз, биз индамасак, бошқаларнинг иши бўлмас экан жиноятчилик олами равақ топади-да. Одамларнинг лоқайдлиги шу даражага етдики, мол-мулкларини ўғирлаган ўғирлар, даҳшатли шартлари билан довидраттан рокетлар тўғрисида ички ишлар органларига хабар қилмайдилар.

— Эҳтимол, улар миллия ҳимосига ишонмишас?

— Фидокорлик бўлмаса жиноятчилик томирини қуритиб қийин. Албатта, биз аҳоли ҳавфсизлигини таъ-

оғайничлик авж олди, миллияга тасодифий кишилар кириб қолди. Қатъий қилиб айтмоқчиман: ички ишлар органлари нопок кишилардан бутунлай тозаланади, қасамеда содидлик таъминланади, энг муҳими — мустаҳкам интизом ўрнаталиди.

— Жиноятчиликка қарши курашда ички ишлар органларининг беҳисс ҳизматлари дан кўз юмиш асло мумкин эмас. Улар ўз ҳаётларини таҳлика остига қўйиб, ашаддий жиноятчилар билан юзма-юз бўлмоқдалар, халқ осойишталиги йўлида қўрбон бўлмоқдалар. Лекин шу пайтгача бирор миллиционер вазифам оғир, ўз ҳаётимдан кўркаман, деб ариза кўтариб келгани йўқ. Нима учун ана шундай фидокор миллиционерларимиз тўғрисида ёшимиз мумкин эмас. Улар бизда жуда кўп. Емонлаш, ўрганиш ҳаммамизни қўлидан эмас. Улар ўз ҳаётларини таҳлика остига қўйиб, ашаддий жиноятчилар билан юзма-юз бўлмоқдалар, халқ осойишталиги йўлида қўрбон бўлмоқдалар. Лекин шу пайтгача бирор миллиционер вазифам оғир, ўз ҳаётимдан кўркаман, деб ариза кўтариб келгани йўқ. Нима учун ана шундай фидокор миллиционерларимиз тўғрисида ёшимиз мумкин эмас. Улар бизда жуда кўп. Емонлаш, ўрганиш ҳаммамизни қўлидан эмас. Улар ўз ҳаётларини таҳлика остига қўйиб, ашаддий жиноятчилар билан юзма-юз бўлмоқдалар, халқ осойишталиги йўлида қўрбон бўлмоқдалар. Лекин шу пайтгача бирор миллиционер вазифам оғир, ўз ҳаётимдан кўркаман, деб ариза кўтариб келгани йўқ. Нима учун ана шундай фидокор миллиционерларимиз тўғрисида ёшимиз мумкин эмас. Улар бизда жуда кўп. Емонлаш, ўрганиш ҳаммамизни қўлидан эмас. Улар ўз ҳаётларини таҳлика остига қўйиб, ашаддий жиноятчилар билан юзма-юз бўлмоқдалар, халқ осойишталиги йўлида қўрбон бўлмоқдалар. Лекин шу пайтгача бирор миллиционер вазифам оғир, ўз ҳаётимдан кўркаман, деб ариза кўтариб келгани йўқ. Нима учун ана шундай фидокор миллиционерларимиз тўғрисида ёшимиз мумкин эмас. Улар бизда жуда кўп. Емонлаш, ўрганиш ҳаммамизни қўлидан эмас. Улар ўз ҳаётларини таҳлика остига қўйиб, ашаддий жиноятчилар билан юзма-юз бўлмоқдалар, халқ осойишталиги йўлида қўрбон бўлмоқдалар. Лекин шу пайтгача бирор миллиционер вазифам оғир, ўз ҳаётимдан кўркаман, деб ариза кўтариб келгани йўқ. Нима учун ана шундай фидокор миллиционерларимиз тўғрисида ёшимиз мумкин эмас. Улар бизда жуда кўп. Емонлаш, ўрганиш ҳаммамизни қўлидан эмас. Улар ўз ҳаётларини таҳлика остига қўйиб, ашаддий жиноятчилар билан юзма-юз бўлмоқдалар, халқ осойишталиги йўлида қўрбон бўлмоқдалар. Лекин шу пайтгача бирор миллиционер вазифам оғир, ўз ҳаётимдан кўркаман, деб ариза кўтариб келгани йўқ. Нима учун ана шундай фидокор миллиционерларимиз тўғрисида ёшимиз мумкин эмас. Улар бизда жуда кўп. Емонлаш, ўрганиш ҳаммамизни қўлидан эмас. Улар ўз ҳаётларини таҳлика остига қўйиб, ашаддий жиноятчилар билан юзма-юз бўлмоқдалар, халқ осойишталиги йўлида қўрбон бўлмоқдалар. Лекин шу пайтгача бирор миллиционер вазифам оғир, ўз ҳаётимдан кўркаман, деб ариза кўтариб келгани йўқ. Нима учун ана шундай фидокор миллиционерларимиз тўғрисида ёшимиз мумкин эмас. Улар бизда жуда кўп. Емонлаш, ўрганиш ҳаммамизни қўлидан эмас. Улар ўз ҳаётларини таҳлика остига қўйиб, ашаддий жиноятчилар билан юзма-юз бўлмоқдалар, халқ осойишталиги йўлида қўрбон бўлмоқдалар. Лекин шу пайтгача бирор миллиционер вазифам оғир, ўз ҳаётимдан кўркаман, деб ариза кўтариб келгани йўқ. Нима учун ана шундай фидокор миллиционерларимиз тўғрисида ёшимиз мумкин эмас. Улар бизда жуда кўп. Емонлаш, ўрганиш ҳаммамизни қўлидан эмас. Улар ўз ҳаётларини таҳлика остига қўйиб, ашаддий жиноятчилар билан юзма-юз бўлмоқдалар, халқ осойишталиги йўлида қўрбон бўлмоқдалар. Лекин шу пайтгача бирор миллиционер вазифам оғир, ўз ҳаётимдан кўркаман, деб ариза кўтариб келгани йўқ. Нима учун ана шундай фидокор миллиционерларимиз тўғрисида ёшимиз мумкин эмас. Улар бизда жуда кўп. Емонлаш, ўрганиш ҳаммамизни қўлидан эмас. Улар ўз ҳаётларини таҳлика остига қўйиб, ашаддий жиноятчилар билан юзма-юз бўлмоқдалар, халқ осойишталиги йўлида қўрбон бўлмоқдалар. Лекин шу пайтгача бирор миллиционер вазифам оғир, ўз ҳаётимдан кўркаман, деб ариза кўтариб келгани йўқ. Нима учун ана шундай фидокор миллиционерларимиз тўғрисида ёшимиз мумкин эмас. Улар бизда жуда кўп. Емонлаш, ўрганиш ҳаммамизни қўлидан эмас. Улар ўз ҳаётларини таҳлика остига қўйиб, ашаддий жиноятчилар билан юзма-юз бўлмоқдалар, халқ осойишталиги йўлида қўрбон бўлмоқдалар. Лекин шу пайтгача бирор миллиционер вазифам оғир, ўз ҳаётимдан кўркаман, деб ариза кўтариб келгани йўқ. Нима учун ана шундай фидокор миллиционерларимиз тўғрисида ёшимиз мумкин эмас. Улар бизда жуда кўп. Емонлаш, ўрганиш ҳаммамизни қўлидан эмас. Улар ўз ҳаётларини таҳлика остига қўйиб, ашаддий жиноятчилар билан юзма-юз бўлмоқдалар, халқ осойишталиги йўлида қўрбон бўлмоқдалар. Лекин шу пайтгача бирор миллиционер вазифам оғир, ўз ҳаётимдан кўркаман, деб ариза кўтариб келгани йўқ. Нима учун ана шундай фидокор миллиционерларимиз тўғрисида ёшимиз мумкин эмас. Улар бизда жуда кўп. Емонлаш, ўрганиш ҳаммамизни қўлидан эмас. Улар ўз ҳаётларини таҳлика остига қўйиб, ашаддий жиноятчилар билан юзма-юз бўлмоқдалар, халқ осойишталиги йўлида қўрбон бўлмоқдалар. Лекин шу пайтгача бирор миллиционер вазифам оғир, ўз ҳаётимдан кўркаман, деб ариза кўтариб келгани йўқ. Нима учун ана шундай фидокор миллиционерларимиз тўғрисида ёшимиз мумкин эмас. Улар бизда жуда кўп. Емонлаш, ўрганиш ҳаммамизни қўлидан эмас. Улар ўз ҳаётларини таҳлика остига қўйиб, ашаддий жиноятчилар билан юзма-юз бўлмоқдалар, халқ осойишталиги йўлида қўрбон бўлмоқдалар. Лекин шу пайтгача бирор миллиционер вазифам оғир, ўз ҳаётимдан кўркаман, деб ариза кўтариб келгани йўқ. Нима учун ана шундай фидокор миллиционерларимиз тўғрисида ёшимиз мумкин эмас. Улар бизда жуда кўп. Емонлаш, ўрганиш ҳаммамизни қўлидан эмас. Улар ўз ҳаётларини таҳлика остига қўйиб, ашаддий жиноятчилар билан юзма-юз бўлмоқдалар, халқ осойишталиги йўлида қўрбон бўлмоқдалар. Лекин шу пайтгача бирор миллиционер вазифам оғир, ўз ҳаётимдан кўркаман, деб ариза кўтариб келгани йўқ. Нима учун ана шундай фидокор миллиционерларимиз тўғрисида ёшимиз мумкин эмас. Улар бизда жуда кўп. Емонлаш, ўрганиш ҳаммамизни қўлидан эмас. Улар ўз ҳаётларини таҳлика остига қўйиб, ашаддий жиноятчилар билан юзма-юз бўлмоқдалар, халқ осойишталиги йўлида қўрбон бўлмоқдалар. Лекин шу пайтгача бирор миллиционер вазифам оғир, ўз ҳаётимдан кўркаман, деб ариза кўтариб келгани йўқ. Нима учун ана шундай фидокор миллиционерларимиз тўғрисида ёшимиз мумкин эмас. Улар бизда жуда кўп. Емонлаш, ўрганиш ҳаммамизни қўлидан эмас. Улар ўз ҳаётларини таҳлика остига қўйиб, ашаддий жиноятчилар билан юзма-юз бўлмоқдалар, халқ осойишталиги йўлида қўрбон бўлмоқдалар. Лекин шу пайтгача бирор миллиционер вазифам оғир, ўз ҳаётимдан кўркаман, деб ариза кўтариб келгани йўқ. Нима учун ана шундай фидокор миллиционерларимиз тўғрисида ёшимиз мумкин эмас. Улар бизда жуда кўп. Емонлаш, ўрганиш ҳаммамизни қўлидан эмас. Улар ўз ҳаётларини таҳлика остига қўйиб, ашаддий жиноятчилар билан юзма-юз бўлмоқдалар, халқ осойишталиги йўлида қўрбон бўлмоқдалар. Лекин шу пайтгача бирор миллиционер вазифам оғир, ўз ҳаётимдан кўркаман, деб ариза кўтариб келгани йўқ. Нима учун ана шундай фидокор миллиционерларимиз тўғрисида ёшимиз мумкин эмас. Улар бизда жуда кўп. Емонлаш, ўрганиш ҳаммамизни қўлидан эмас. Улар ўз ҳаётларини таҳлика остига қўйиб, ашаддий жиноятчилар билан юзма-юз бўлмоқдалар, халқ осойишталиги йўлида қўрбон бўлмоқдалар. Лекин шу пайтгача бирор миллиционер вазифам оғир, ўз ҳаётимдан кўркаман, деб ариза кўтариб келгани йўқ. Нима учун ана шундай фидокор миллиционерларимиз тўғрисида ёшимиз мумкин эмас. Улар бизда жуда кўп. Емонлаш, ўрганиш ҳаммамизни қўлидан эмас. Улар ўз ҳаётларини таҳлика остига қўйиб, ашаддий жиноятчилар билан юзма-юз бўлмоқдалар, халқ осойишталиги йўлида қўрбон бўлмоқдалар. Лекин шу пайтгача бирор миллиционер вазифам оғир, ўз ҳаётимдан кўркаман, деб ариза кўтариб келгани йўқ. Нима учун ана шундай фидокор миллиционерларимиз тўғрисида ёшимиз мумкин эмас. Улар бизда жуда кўп. Емонлаш, ўрганиш ҳаммамизни қўлидан эмас. Улар ўз ҳаётларини таҳлика остига қўйиб, ашаддий жиноятчилар билан юзма-юз бўлмоқдалар, халқ осойишталиги йўлида қўрбон бўлмоқдалар. Лекин шу пайтгача бирор миллиционер вазифам оғир, ўз ҳаётимдан кўркаман, деб ариза кўтариб келгани йўқ. Нима учун ана шундай фидокор миллиционерларимиз тўғрисида ёшимиз мумкин эмас. Улар бизда жуда кўп. Емонлаш, ўрганиш ҳаммамизни қўлидан эмас. Улар ўз ҳаётларини таҳлика остига қўйиб, ашаддий жиноятчилар билан юзма-юз бўлмоқдалар, халқ осойишталиги йўлида қўрбон бўлмоқдалар. Лекин шу пайтгача бирор миллиционер вазифам оғир, ўз ҳаётимдан кўркаман, деб ариза кўтариб келгани йўқ. Нима учун ана шундай фидокор миллиционерларимиз тўғрисида ёшимиз мумкин эмас. Улар бизда жуда кўп. Емонлаш, ўрганиш ҳаммамизни қўлидан эмас. Улар ўз ҳаётларини таҳлика остига қўйиб, ашаддий жиноятчилар билан юзма-юз бўлмоқдалар, халқ осойишталиги йўлида қўрбон бўлмоқдалар. Лекин шу пайтгача бирор миллиционер вазифам оғир, ўз ҳаётимдан кўркаман, деб ариза кўтариб келгани йўқ. Нима учун ана шундай фидокор миллиционерларимиз тўғрисида ёшимиз мумкин эмас. Улар бизда жуда кўп. Емонлаш, ўрганиш ҳаммамизни қўлидан эмас. Улар ўз ҳаётларини таҳлика остига қўйиб, ашаддий жиноятчилар билан юзма-юз бўлмоқдалар, халқ осойишталиги йўлида қўрбон бўлмоқдалар. Лекин шу пайтгача бирор миллиционер вазифам оғир, ўз ҳаётимдан кўркаман, деб ариза кўтариб келгани йўқ. Нима учун ана шундай фидокор миллиционерларимиз тўғрисида ёшимиз мумкин эмас. Улар бизда жуда кўп. Емонлаш, ўрганиш ҳаммамизни қўлидан эмас. Улар ўз ҳаётларини таҳлика остига қўйиб, ашаддий жиноятчилар билан юзма-юз бўлмоқдалар, халқ осойишталиги йўлида қўрбон бўлмоқдалар. Лекин шу пайтгача бирор миллиционер вазифам оғир, ўз ҳаётимдан кўркаман, деб ариза кўтариб келгани йўқ. Нима учун ана шундай фидокор миллиционерларимиз тўғрисида ёшимиз мумкин эмас. Улар бизда жуда кўп. Емонлаш, ўрганиш ҳаммамизни қўлидан эмас. Улар ўз ҳаётларини таҳлика остига қўйиб, ашаддий жиноятчилар билан юзма-юз бўлмоқдалар, халқ осойишталиги йўлида қўрбон бўлмоқдалар. Лекин шу пайтгача бирор миллиционер вазифам оғир, ўз ҳаётимдан кўркаман, деб ариза кўтариб келгани йўқ. Нима учун ана шундай фидокор миллиционерларимиз тўғрисида ёшимиз мумкин эмас. Улар бизда жуда кўп. Емонлаш, ўрганиш ҳаммамизни қўлидан эмас. Улар ўз ҳаётларини таҳлика остига қўйиб, ашаддий жиноятчилар билан юзма-юз бўлмоқдалар, халқ осойишталиги йўлида қўрбон бўлмоқдалар. Лекин шу пайтгача бирор миллиционер вазифам оғир, ўз ҳаётимдан кўркаман, деб ариза кўтариб келгани йўқ. Нима учун ана шундай фидокор миллиционерларимиз тўғрисида ёшимиз мумкин эмас. Улар бизда жуда кўп. Емонлаш, ўрганиш ҳаммамизни қўлидан эмас. Улар ўз ҳаётларини таҳлика остига қўйиб, ашаддий жиноятчилар билан юзма-юз бўлмоқдалар, халқ осойишталиги йўлида қўрбон бўлмоқдалар. Лекин шу пайтгача бирор миллиционер вазифам оғир, ўз ҳаётимдан кўркаман, деб ариза кўтариб келгани йўқ. Нима учун ана шундай фидокор миллиционерларимиз тўғрисида ёшимиз мумкин эмас. Улар бизда жуда кўп. Емонлаш, ўрганиш ҳаммамизни қўлидан эмас. Улар ўз ҳаётларини таҳлика остига қўйиб, ашаддий жиноятчилар билан юзма-юз бўлмоқдалар, халқ осойишталиги йўлида қўрбон бўлмоқдалар. Лекин шу пайтгача бирор миллиционер вазифам оғир, ўз ҳаётимдан кўркаман, деб ариза кўтариб келгани йўқ. Нима учун ана шундай фидокор миллиционерларимиз тўғрисида ёшимиз мумкин эмас. Улар бизда жуда кўп. Емонлаш, ўрганиш ҳаммамизни қўлидан эмас. Улар ўз ҳаётларини таҳлика остига қўйиб, ашаддий жиноятчилар билан юзма-юз бўлмоқдалар, халқ осойишталиги йўлида қўрбон бўлмоқдалар. Лекин шу пайтгача бирор миллиционер вазифам оғир, ўз ҳаётимдан кўркаман, деб ариза кўтариб келгани йўқ. Нима учун ана шундай фидокор миллиционерларимиз тўғрисида ёшимиз мумкин эмас. Улар бизда жуда кўп. Емонлаш, ўрганиш ҳаммамизни қўлидан эмас. Улар ўз ҳаётларини таҳлика остига қўйиб, ашаддий жиноятчилар билан юзма-юз бўлмоқдалар, халқ осойишталиги йўлида қўрбон бўлмоқдалар. Лекин шу пайтгача бирор миллиционер вазифам оғир, ўз ҳаётимдан кўркаман, деб ариза кўтариб келгани йўқ. Нима учун ана шундай фидокор миллиционерларимиз тўғрисида ёшимиз мумкин эмас. Улар бизда жуда кўп. Емонлаш, ўрганиш ҳаммамизни қўлидан эмас. Улар ўз ҳаётларини таҳлика остига қўйиб, ашаддий жиноятчилар билан юзма-юз бўлмоқдалар, халқ осойишталиги йўлида қўрбон бўлмоқдалар. Лекин шу пайтгача бирор миллиционер вазифам оғир, ўз ҳаётимдан кўркаман, деб ариза кўтариб келгани йўқ. Нима учун ана шундай фидокор миллиционерларимиз тўғрисида ёшимиз мумкин эмас. Улар бизда жуда кўп. Емонлаш, ўрганиш ҳаммамизни қўлидан эмас. Улар ўз ҳаётларини таҳлика остига қўйиб, ашаддий жиноятчилар билан юзма-юз бўлмоқдалар, халқ осойишталиги йўлида қўрбон бўлмоқдалар. Лекин шу пайтгача бирор миллиционер вазифам оғир, ўз ҳаётимдан кўркаман, деб ариза кўтариб келгани йўқ. Нима учун ана шундай фидокор миллиционерларимиз тўғрисида ёшимиз мумкин эмас. Улар бизда жуда кўп. Емонлаш, ўрганиш ҳаммамизни қўлидан эмас. Улар ўз ҳаётларини таҳлика остига қўйиб, ашаддий жиноятчилар билан юзма-юз бўлмоқдалар, халқ осойишталиги йўлида қўрбон бўлмоқдалар. Лекин шу пайтгача бирор миллиционер вазифам оғир, ўз ҳаётимдан кўркаман, деб ариза кўтариб келгани йўқ. Нима учун ана шундай фидокор миллиционерларимиз тўғрисида ёшимиз мумкин эмас. Улар бизда жуда кўп. Емонлаш, ўрганиш ҳаммамизни қўлидан эмас. Улар ўз ҳаётларини таҳлика остига қўйиб, ашаддий жиноятчилар билан юзма-юз бўлмоқдалар, халқ осойишталиги йўлида қўрбон бўлмоқдалар. Лекин шу пайтгача бирор миллиционер вазифам оғир, ўз ҳаётимдан кўркаман, деб ариза кўтариб келгани йўқ. Нима учун ана шундай фидокор миллиционерларимиз тўғрисида ёшимиз мумкин эмас. Улар бизда жуда кўп. Емонлаш, ўрганиш ҳаммамизни қўлидан эмас. Улар ўз ҳаётларини таҳлика остига қўйиб, ашаддий жиноятчилар билан юзма-юз бўлмоқдалар, халқ осойишталиги йўлида қўрбон бўлмоқдалар. Лекин шу пайтгача бирор миллиционер вазифам оғир, ўз ҳаётимдан кўркаман, деб ариза кўтариб келгани йўқ. Нима учун ана шундай фидокор миллиционерларимиз тўғрисида ёшимиз мумкин эмас. Улар бизда жуда кўп. Емонлаш, ўрганиш ҳаммамизни қўлидан эмас. Улар ўз ҳаётларини таҳлика остига қўйиб, ашаддий жиноятчилар билан юзма-юз бўлмоқдалар, халқ осойишталиги йўлида қўрбон бўлмоқдалар. Лекин шу пайтгача бирор миллиционер вазифам оғир, ўз ҳаётимдан кўркаман, деб ариза кўтариб келгани йўқ. Нима учун ана шундай фидокор миллиционерларимиз тўғрисида ёшимиз мумкин эмас. Улар бизда жуда кўп. Емонлаш, ўрганиш ҳаммамизни қўлидан эмас. Улар ўз ҳаётларини таҳлика остига қўйиб, ашаддий жиноятчилар билан юзма-юз бўлмоқдалар, халқ осойишталиги йўлида қўрбон бўлмоқдалар. Лекин шу пайтгача бирор миллиционер вазифам оғир, ўз ҳаётимдан кўркаман, деб ариза кўтариб келгани йўқ. Нима учун ана шундай фидокор миллиционерларимиз тўғрисида ёшимиз мумкин эмас. Улар бизда жуда кўп. Емонлаш, ўрганиш ҳаммамизни қўлидан эмас. Улар ўз ҳаётларини таҳлика остига қўйиб, ашаддий жиноятчилар билан юзма-юз бўлмоқдалар, халқ осойишталиги йўлида қўрбон бўлмоқдалар. Лекин шу пайтгача бирор миллиционер вазифам оғир, ўз ҳаётимдан кўркаман, деб ариза кўтариб келгани йўқ. Нима учун ана шундай фидокор миллиционерларимиз тўғрисида ёшимиз мумкин эмас. Улар бизда жуда кўп. Емонлаш, ўрганиш ҳаммамизни қўлидан эмас. Улар ўз ҳаётларини таҳлика остига қўйиб, ашаддий жиноятчилар билан юзма-юз бўлмоқдалар, халқ осойишталиги йўлида қўрбон бўлмоқдалар. Лекин шу пайтгача бирор миллиционер вазифам оғир, ўз ҳаётимдан кўркаман, деб ариза кўтариб келгани йўқ. Нима учун ана шундай фидокор миллиционерларимиз тўғрисида ёшимиз мумкин эмас. Улар бизда жуда кўп. Емонлаш, ўрганиш ҳаммамизни қўлидан эмас. Улар ўз ҳаётларини таҳлика остига қў

1991 йил Алишер Навоий йили

ШУНДАЙ даҳо ижодкорлар борки, улар яратган асарларни миллионларнинг қалб мулки, маънавиятимиз хазинасининг жавоҳирлари сифатида қадрлаймиз. Даврлар ўтади, улар таъсирида юзлаб нуриль истеъдодлар камол топиб буюклик чўчишини забт этидилар. Ҳозирдаги ўзбекистонда даҳо ижодкорларни ўзларининг устозлари деб биладилар. Ҳайратланарлики шундаки, ана шу устозлик ва шоғирлик муносабатларига ҳатто улар яшаган давр ораллигида юзлаб йиллар ҳам монө бўла олмади. Айниқса, Алишер Навоий ва Ойбек фаолиятлари мисолида ушбу ҳолни кўришимиз мумкин.

Ойбек «Парияман ҳоли»да бобоси уни етти ёшда эски усулда мактабга олиб бораётганини, у ерда ялб боб Алишер Навоий ва Суғри Оллоёр, Хофиз ва Белиқ асарлари билан танишганини эслади. Шундан бошлаб Навоий сиймоси ва ижоди Ойбек учун туганмас илҳом манбаи бўлиб қолди. У буюк бобомизнинг ижод сарҳадларини илҳомланди ва ўзига ҳам шеърини ифодалар, бетакор таъсириро восталар, сиёқ ибораларда улкан маънодорликка эришиш сирларини ўрганди. Навоий даҳосига бўлган ҳеҳис ҳурмати ҳамда миннатдорлик туйғуларини қатор асарларида ифодалагани ҳам ўз олдига мақсад қилиб қўйди. Шу билан бирга Навоий ҳақида турли қарама-қарши фикрлар ҳўкморон бўлган қатағонли 30-йиллардаёқ у биринчилардан бўлиб, юксак илмий савиядаги қатор мақоалар ёди. Навоий ҳаёти ва ижодига бағишланган бу тадқиқотлар ҳозирда ҳам ўз қимматини йўқотгани йўқ. «Алишернинг ёшлиги» қиссасини, «Навоий» романи, «Гули ва Навоий» достонларини ёзиб, даҳо ижодкорнинг ёрқин сиймосини маҳорат билан галдаштириб берди. Айниқса, «Навоий» романи бу борада тикланган муносиб ҳайкал бўлди десак, хато қилмаймиз.

Ойбекнинг Навоий ижодига муттаъил мувожаат қилганлиги беҳис эмас эди. У 30-йиллардаёқ Навоий ижодининг нафақат Шарқ адабиётида, балки жаҳон адабиётдаги беҳис мавқенини теган аниглади, ушбу ҳолни ўз асарларида атрофли талқин этишни қўзлаганди. Маълумки, Ойбек «1936 йилда ёган эди. «Гули ва Навоий» достони эса 1968 йилда нашр қилинди. Ана шу ўттиз йилдан ортироқ вақт давомида Навоий сиймоси Ойбекнинг деярли минг йиллик адабиётимиз тарихини қамраб олган илмий тадқиқотларида, салмоқдор ва маънодор насрий асарларида, нозик фалсафий мушоҳадаларга бой шеърларида ўз арқини топди. Уларни атрофли таҳлил этиши эса келгуси да кўпуб улкан тадқиқотларни талаб қилади.

Маълумки, Ойбек ижодига шеърят катта ўрин эгаллайди. Ҳатто оғир ҳасталик йилларида ҳам ижод қилишдан тўхтамаган ижодкор доимо минглаб китобхоналар олдидagi улкан масъулиятни чуқур аниглаган ҳолда қалам тебратди. Бу ҳақида Ойбек «Навоий» романини қандай ёзим» мақоласида «...асар яратиш каби мушкул, оғир иш дунёда йўқдир, дейман... Чуқур ҳис этиш, қалбнинг зўр ҳажжони, ўткар фикр, фаҳм, ажойиб илҳом... билмадим, яна ва яна кўп ҳислатлар керак», — деб эътироф этади. Дарҳақиқат, Ойбек асарлари билан танишар эканмиз, унинг ўзи юқорида айтилган ҳислатларга эга ижодкор бўлганлигини янада кўпроқ

ҳис қиламиз. Асарларидаги жозибадорлик, чуқур фалсафий мушоҳада, содда ифодавийлик яширинган маънодорлигининг сирини ҳам аввало шундадир. Қолаверса, Ойбек шеърини муаммаллининг юксак намунасини илк бор Навоий ижодига кўриб ундан кўпроқ баҳраманд бўлишга, ўрганишга интиди. Бу йўлдаги барча машаққатли меҳнатга бардош берди. Шунинг учун: **Тарих сўмоқлари нозидан чўтар, Ҳар бир хок шиварлар: «Бир лаҳза Утвр...»**

«Қушлар тили» пири—юрдада тилак,

Ислаймев марварид — қўлимда элак,

дея Навоийнинг қўш тили каби нафис ва гўзал шеърятини ҳамда ажодларимиз тарихини ўрганишни марварид излашдаги машаққатли меҳнатга қиссалар.

Ойбек Навоий шеърятининг мўъжизакор қудрати сирларини қўйидагича изоҳлайди: «Навоийда сўз юқори нарсаларга ишорат қилиш керак. Мумкин қадар ҳар сўз ўз маъносидан чиқарилиб, янги маънога кўчирилади. Навоий метафора ва ўхшатишларида нарсаларнинг ташқи мушоҳадаларигагина эмас, кўпроқ нарсалар-ҳодисалар, картиналар орасидаги ички мушобабалар, боғланишлар, муносабатларга зўр аҳамият беради. Бунинг натижасида янги поэтик бийриклар, янги поэтик мажозлар яратилиб, беҳий воситаларни хазинасини бойлатди, шеъринг образлигини кўчқолатди». Аммо Ойбек Навоий ижодини ўрганиш билангина чекланиб қолмасдан уни даҳолик даражасига олиб чиққан бирламчи манбаилар билан ҳам атрофли таниши. Ҳозирги адабиётимиз тарихи дарсликларнинг «оқсайдиған» жиҳатларидан бири ҳам шундаки, уларда илҳомнинг келиб чиқиш тарихи, тасаввўф таълимоти, Низомий ва Деҳлавий, Мансур Халлоҷ ва Бастомий, Фаридидин Аттор ва Жалолидин Румий, Аҳмад Яссавий ва Имом Ғазолий, Лутфий ва Йўмий ҳақидаги маълумотлар деярли йўқ. Бу ўринда уларнинг кўпчилиги форс-тожик адабиёти намояндалари бўлганлиги сабабли дарсликларга киритилмаган деган фикр билдирилиши

мумкин. Аммо дарсликлардаги ушбу манбаларни чуқурлаштирмасдан Навоий ижодини тўлиқ тушуниш ва таҳлил этиши асло мумкин эмас. Иккинчидан, ҳозирги адабиётимизда арузда ижод қилувчи ижодкорларнинг таҷрибалигини ҳам шу сабаб билан изоҳлаш мумкин. Адабиётимиз тарихини ўқитишнинг яхши эмаслиги, дарсликларимизнинг «ўлда-жўлда» ҳолатда эканлиги минг йилдан бери авлоддан авлодга анъана бўлиб келаятган арузнинг мавқени йўқлиги кетишига олиб келди. Ҳозирда арузда ёзилган баъзи шеърларни

«ЭЙ СЎЗ, НЕ БАЛО А ЖАБ ГУҲАРСЕН...»

кўриб, хурсанд бўлишни ҳам, қайғуришни ҳам билмайлаб ҳайратдан ёқа ушлаймиз ва бой маданият меросимизнинг улкан жавоҳирдан ажралётганимизни янада аққолдор ҳис қиламиз.

Ойбек Навоийни чуқур англамоқ учун биринчи навбатда юқорида қайд этилган илк манбалар: қадимги ёдгорликлар, тасаввўф таълимоти, қолаверса, араб ва форс-тожик адабиёти классикалари ижодини қўш билан ўрганиши. Бу уни Навоий маҳорати сирларидан воқиф қилиш яратилган бир қатор асарларнинг яратилганлиги ҳам туртки бўлди.

Навоийнинг «Хазойин ул-маоний» лирик қўлиётидан ўрин олган:

Ешунгон эмиш қаро булутга моҳим,
Гардуни соғурмоғи эрур дилхоҳим,
Кирмиш қаро туғроққа қўшдек шоҳим,
Невчун қаро қилмасун қўшини оҳим?!—

тарихдаги ҳар бир сатри таъвоқ усулидан иборат рубоий таронаси ифода соддалиги, фоҳявийлигининг таъсирчан шаклида ифодаланганлиги билан ажралаб туради. Шунинг сифатида бу оҳанг товланишларидан фойдалангани ҳолда тасвирда сиққиликка ва маънодорликка эришади. Сатрлардаги «қаро» сифатлашнинг тақрор эса мотам тисоли бўлган бу рангнинг янада кўчқолатириши. Натижада ушбу ранг доираи мисралар мисрага кеңайиб боради ва мотам либосига бурканган лирик қахрамон зулматли борлиқ билан бирлашиб кетади гўё... Унинг еру қўни титраётган қаҳрамон қулдоқга чалинади. Навоийнинг саяғаткорлик маҳорати шундаки, ана шу оҳангни мисра-

ларга жойламоқ учун ҳар бирининг таркибида «оҳ» товуши бўлган қўфиядош сўзлардан фойдаланади. Лирик қаҳрамоннинг сўнсиз изибоблари «қаро бут» ва «моҳ», «қаро туғроқ» ва «қуёшдек шоҳ», «қўёш» ва «оҳ» ўртасидаги қаршилантиришни янада кучайтиради. Навоий ана шу ифода юксаклигига аввало Шарқ адабиёти анъаналарини қўш билан ўрганиш натижасида эришиди. Айниқса, Лутфийнинг:

Кўкарди чаман, гулузорини қани?
Эйҳи сарви бўйлуқ нигорини қани?
Тоғидур бу кун васил гул андиби,
Дориго, меннинг навоҳорини қани?—
сатрлари Навоийнинг юқоридаги рубоийсининг ёзилишига сабаб бўлганлиги шубҳасиздир. Навоий устози Лутфийнинг гўзал ва бетакор мисралари таъсирида юқори бадий савиядаги қатор шеърларни яратди. Ойбек ҳам «Алишернинг ёшлиги» қиссасида тўрт ёшлар чамасида Алишернинг отаси Ғиёсийдин Кичкина уюштирган зиёфатларнинг бирини Лутфийнинг юқоридаги сатрларини меҳмонларга қироат билан ўқиб берганлигини ва барчаннинг олқишини олганлигини тасвирлайди.

Ойбек ижодига Лутфий ва Навоий асарлари таъсирида яратилган, нафис туйғулар мавжлаиб турган мисраларни кўпуб учратиш мумкин. Унинг урушини оғир йилларида ёзилган қўйидаги тўртлигиде биз юқорида тилга олган Лутфий ва Навоий рубоийларининг таъсири аққол кўзга ташланади:

Бехосдан узилган шода дур каби
Тўқиди умиднинг рангли баргори,
Осидаи бир онда қўлар мадорез,
Ер қочди, қорайди қўёш зарари...—

Ушбу сатрларда Ойбек устоз ижодкорлар таъсиридаги фоҳявий ҳолатдан ўзига хос йўсинда ижодий фойдаланади. Лутфийда маҳубасини йироқда бўлган ошининг қайғули ўйларини, Навоийда севимли маҳубасидан манғута жудо бўлган лирик қаҳрамоннинг изибобли ҳолати Ойбек мисраларида бутунлай ўзгача талқини топади. Бу таъсир учун энди ҳар қандай ўткир қалам, гапнинг оҳанг ва ранг оқиб... Чўки шеър қаҳрамони она — ягона фарзандидан жудо бўлган. Ойбекнинг маҳорати шундаки, Лутфий ва Навоий сингари шеърдаги драматизм, фоҳявий ҳолат таъсирчанлигини таъминлаш учун энг ихчам шакл — тўртлиқдан фойдаланади. Тасвирини ихчамлаштириш мақсадида қоракат олган онанинг лаҳзалик ҳолатини мусавирона нигоҳ билан илғаб, теган шўрлик истеъдоди билан мисраларга муҳрлайди. Ойбек сатрларида Навоийдаги «қаро» сифатлини қўлланилмаган бўлса ҳам жисму жаҳонни зимистонга айланаб, беҳуз йиқилган она ҳолати бор тафсилотлари билан ифодасини топади. Бу ўринда «ер қочди», «қорайди» сўзларини ёндош келтириш, яъни бир-бирини ўхшаш сўзларни мисра ичиде келтириш, саяғати бўлган ёндош музоара айниқса, ўрнли қўлланган. Шу билан бирга Навоийдаги «моҳнинг қаро булутга» «қуёшдек шоҳнинг қаро туғроққа» кириш фоҳяси Ойбекда «бехосдан узилган шода дур», «умиднинг рангли баргори»га айланади. Навоий таъсирида Шарқ адабиётдаги анъанавий мулоқот усули устулдан қилина, Ойбекда таъсир реалистга аҳамият берилади ва ўзига хос бўлган салмоқдор маъноли асар майдонга келади. Ойбек билан доирасининг кеңлиги, юксак истеъдоди ва сўз саяғати олдидеги маъсулиятни чуқур ҳис этишнинг бу ўринда катта ёрдам беради. «ЭЙ СЎЗ, НЕ БАЛО А ЖАБ ГУҲАРСЕН...» деган Навоий сўзларининг маъносини теган аниглаш ҳолда қалам тебратганлиги Ойбек асарлари қимматини янада юксакликка олиб чиқди.

Алқарали САБИРДИНОВ,
адабиётшунос.

АЙЕМ БИЛАН ҚУТЛАШДИ

Барча ишларга бош-қош бўлиб турувчи, қишлоқ ақлининг доимий маслаҳатчилари, пиру бадавлат оила соҳиблари Исоқ ота ва Саври аяларни Чинор қишлоғида ҳамма танийди, қўшчилик ҳурмат қилади. Беш ўғил ва беш қизни тарбиялаб воғта етказган, уйли-жойли қилган

БУЛАР ҲАҚИДА КАМ ЕЗИЛАДИ

ҲАММАГА БИРДЕК

Хумора Иноқова дастлаб пойтахтдаги музика есаблари корхонасида, кейинчалик 1972 йилдан бошлаб шаҳардаги 33-алоқа бўлимида оператор бўлиб ишлади. У чақонлиги, ҳамкасбларига бўлган эътибори, хизмат меҳрабларини тез бежариши ва ўта қамтарлиги билан иш жойида ҳурмат қозонди.

Ўз соҳасида бир неча йиллар давомида бой тажриба орттирган, уни бошлиқ ўрини босари қилиб кўтаришди. 15 йилдирки, у алоқа бўлимида бошлиқ, ҳар кун неча ўнлаб ҳужжатларни расмийлаштиради. Турли кишиларни қабул қилади. Лекин қачон қараман, ўша юмшоқ муомала, чеҳрасида ўша табассум.

Жонқур бу аёл ишлаётган 83-алоқа бўлими журналистларга ҳам хизмат кўрсатади. Аксарият ижодкорлар қалам ҳақларининг почта жўнатма қоғози шу жойда жамланади. Алоқа бўлими бошлиғи улардан эгаларини ўз вақтида ҳабардор қилишга интилади. Не-ча бора унинг жон кўядириб

Д. ИЗАТИЛЛАЕВА.

ЖАМҒАРМАЛАР БАНКИНИНГ

ЧЕК ДАФТАРЧАЛАРИ ВА ҲИСОВ-КИТОВ ЧЕКЛАРИДАН

сиз қўйидагича фойдаланишингиз мумкин

— саноат моллари учун ҳисов-китоб қилишингиз, давлат ва ширкат савдо дўконларидан маҳсулотлар харид қилишингиз,

— маиший хизмат, умумий овқатланиш корхоналари ва маҳсулотлар сотувчи турли хил бошқа ташкилотларнинг хизмати учун ёки хизмат кўрсатаётганларнинг ҳақини тўлашингиз,

— самолёт ва бошқа транспортларга патталар сотиб олишингиз мумкин.

Чек ва чек дафтарчасининг эгаси жамғармалар банкининг мамлакатимиздаги хоҳлаган муассасасидан нақд пулни ўзи дафтарчасини кўрсатиб олиши ёки шпонч қозғонини расмийлаштириб бошқа шахс зиммасига юзлаши мумкин.

ҲИСОВ-КИТОВ ЧЕКНИНГ МУДДАТИ — 2 ОЙ.
ЧЕК ДАФТАРЧАСИНИКИ ЭСА — 2 ЙИЛ.

Чек ёки чек дафтарчасини олиб сиз омонат ҳисобингиздаги керакли пулни ишлатган бўласиз.

Ҳисов-китов чекларини жамғара банкида нақд пулга алмаштириб ҳам олишингиз мумкин.

ТОШКЕНТ ВИЛОЯТ ЖАМҒАРМАЛАР БАНКИ
БОШҚАРМАСИ.

«ЭРА» ЖУМҲУРИЯТ ТАЖРИБА-ТИЖОРАТ ИШ-ЛАВ ЧИҚАРИШ АГЕНТЛИГИ.

БИЛИМЛАР КУНИ САБОҒИ

БИРИНЧИ ҚУНҒИРОҚДАН КЕИНИНГИ ЎЙЛАР

БУ ЙИЛГИ билимлар байрами мактабларга ўзига фазилат бўлди. Болаларнинг шодоналигига Мустақиллик байрами, синфхоналарда эса Навоийнинг табарруқ номлари билан боғлиқ сабақларга уланиб кетди. Ҳеч қайси ўғур-йилдини бошлангани маъзур Навоий йилдагидек, Мустақиллик эълон қилинган тарихий йилдагидек ўтмагани. Биринчи сабоқ — Навоий дарси ҳар бир муаллимга катта масъулият юкляди.

Ўзини, халқини ҳурматлаган, Навоий йилни гурур, эътиқод санаси деб ҳисоблаган муаллимлар албатта, бу дарслардан катта маҳорат билан фойдалана олдидлар. Бироқ, биз муаллимлар орасида ҳали ҳам гафлат уйқусида ётган, берилмаган имониятлардан унумли фойдаланмай, ҳамон бир қоллида дарс ўтаётганлар ҳам талағина. Бундайлар бир ўзигагина эмас, балки жамият учун ҳам маънавий зиён келтиришлари аниқ.

Маълумки, мактабларимиз узоқ йиллар кўп нарсадан жудо бўлди. Шарқнинг кўпуб арбобларини, айниқса, ўтмиш алломаларини диндорлиқда айблаб, уларнинг кишиларни юксак инсоний фазилатларга даъват этувчи асарларини ўқув дастурларига йўлатмадилар. Аксинча, Оврупа маданияти вакиллари (у ҳам бўлса тор доирада) қалаштириб ташланди. Ҳатто тарбиявий иш-жашларимиз. Буларни ёзишларини йўлга қўйишда уч-ўртдан мақсадим, дарсини ундоқ

ўтдим, бундоқ ўтдим деб мантанлиш эмас. Ниятими ҳолис ва ягона, у ҳам Навоий ҳикоятларининг тарбиявий аҳамияти ниҳоятда катталиги ва унинг бошлар тарбиясидаги ажойиб восита эканлигини кўрсатишидир. Зеро, бу воситалар маъносига тушуниб қолган муаллимнинг иши енгиллашиб, Навоий ижодига қайта-қайта таланиб, ўзи қидириб юрган жавоб-ҳириларни топиб олади. «Лисон ут-тайр» китобининг ноширларига минг раҳмат, улар ҳикоятларнинг насрий баёнини ҳам чоп этишган. Бу Навоийни янада яхшироқ талқин этишга имкон беради. Мана ўша биз синфда муҳюнаса қилган ҳикоятлардан бирининг насрий баёни:

«Бир зўр паҳлавон бўлиб, у ҳунарсизликда ягона эди. Чошқоҳда ўн ботмон, кеңчурун ҳам худди шунча овқат ер эди. Бу икки пайт мубайнада яна шунча овқатланиб оларди. У шунчалик кучли эдики, ҳатто маст филга ҳам шикаст етказе оларди. Иттифоқо, ҳаёт ҳодисалари туйғайли мамлакатда харобалик юз берди. Шу сабабли у ернинг аҳолиси ўз жойини тарк этиб, ўзга томон кетишга мажбур бўлди. Йўл қийинчиликларида беҳабар паҳлавон ҳам уларга ҳамроҳ бўл-

ди. Йўл узоқ бўлиб, унда баднафс кишилар нафсини тўқ тутадиган овод жойлар йўқ эди.

Таом емаган паҳлавон биринчи кундан оқ ўз ҳолига аза туттишга киришди. Иккинчи кун эса унинг жисмида мадори қолмади. Аммо учинчи кун у боқийи биёбонда жонини топширишга мажбур бўлди.

Яна икки-уч кун машаққат тортиб, беш бошлар ҳам, ҳатто икки букилган қарилар ҳам сабр-тоқат билан йўлни охирига етказишди ва овод бир манзилга етиб келиб мақсадидаги эришди. Паҳлавон эса бу азоба бардош бера олмай, ажал йўлда ноубуд бўлди.

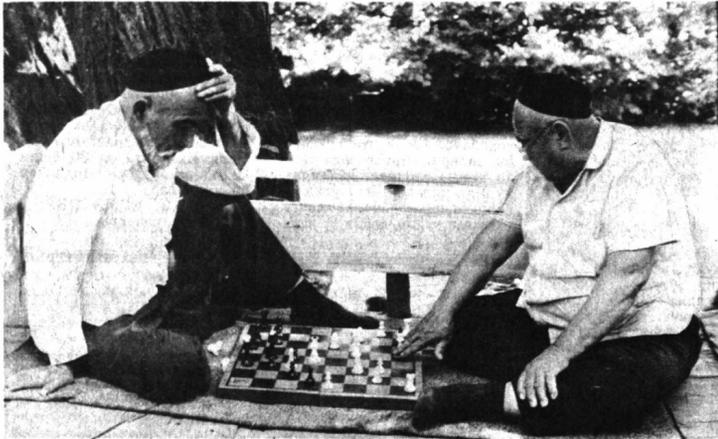
Ушбу ҳикоят ҳар қандай бола кўнлида яхши ҳулқ, сабр, чидам, вақтинчалик йўқчиликка чидаш каби ҳислатларни пайдо қилади. Ҳикоят юзасидан бошлар жуда кияк мунозаралар юритдилар. Сир эмас, ониларда таом пишиб етилмагунча, сабр қиломлай ойисини шошириб қўядиган фарзандлар ҳам бор. Овқат танлайдиган бошлар-чи? Маншат, кўп тановул туйғайли беҳаракатли натижасида ҳам семирив кетаётган бошлар ҳам анчагина. Ҳазрат Навоий ана шундайларга ишора қилиб сабрга, таомин эҳтиёгига кўра танавул этишга қақиради. Оғир кунлар бошга тушганда чидамли бўлиш зарурлигини маҳорат билан ифода этади. Шунга ўхшаш мунозаралар бўлиб, қўнғироқ чалинган ҳам сезимлай қолди. Навоий дарслирдан сўнг

ўзим ҳам, болалар ҳам энгил тортиб, анча маънавий озуқа олгандек бўлдим. Худди шу синфга иккинчи соат кирганимда ўқувчилар бар-рала «Лисон ут-тайр»дан яна бир ҳикоятни ўқиб беришимни сурашди. Навоийни ўрганишга бир соатлик дарс етмаслиги, табиий. Лекин ўқувчиларда хоҳиш шундай кучли эдики, беҳосдан ўзим ҳам: «Майли ушбу кун Навоий кунини бўлақолсин, ҳикоятларни давом эттирайми», дедим. Мен ушубдан келиб чиқиб, бир талқини билдирмоқчиман.

Навоийхонлик мактабларда бир кун — унинг 550 йиллик муносабати билан эмас, балки ҳар ойда ўтказилиши керак. Агар бир ўқув йили тўқинчи ой бўлса, бу дегани 9 март Навоий сабоқлари демандир. Буни фақат адабиёт муаллимлари эмас, балки бутун мактаб жамоаси ўтказсалар айни муддао бўлар эди. Бундай кунларнинг ўтказилиши орқали нафақат дарсларда, балки мактаб саҳналарида, музика кечаларини ҳам ташкил этиш мумкин. Ҳўш, нима учун юқори синфларда «Ҳўш ироқ», «Эй сабоқ», «Мувожот», «Эй сабоқ» каби ашуларнинг тарбиб қилиб бўлмайди? Майли, ижро этиш мумкин бўлмас, техник воситалардан фойдаланиб, эшитиб завқланиб, банди-банд унинг маъносини тунтуштириш мумкин-ку! Бу ашуларнинг машҳур ижроларни томони айтилган нусхаларини магнит тасмалари ва плас-тинкаларда ўқув воситаси

сифатида мактабларга тарқатиш зарур. Сир эмас, болалар бу ашуларни эшитиб, завқлана олмаётдилар. Сабаби, унинг сўзларини биринчидан, тўлиқ тушунамай-дилар, иккинчидан, уларни ёшлигиданоқ миллий мусиқага ўргатаймиз. Аксига олиб, тўйга борган хоҳисларимиз ҳам ёшлар ичиде классик ашуларни эмас, қўлқонни қоматта келтирувчи енгил-елли қўшчиларини айтишимизда. Ахир қўшчиларимиз ҳам фидойи бўлиб, ҳадеб тўй-ҳашамга югуравермасдан ҳолис ният билан мактабларга бориб, Навоий, Бобур, Фурқат, Яссавий ҳикमतларини куйга солиб ижро этиб беришлар. Уларга унвонлар бериш чоғида ҳам мактаблардаги фаолиятларини ҳисобга олиш даркор. Тўйга бориб, енгил ашуларни ижро этаётган машҳур ашулачиларни мен бир оддий муаллим сифатида тарбияга салбий таъсир қилади деб ўйлайман. Ҳа, бу гаплар не чоғли ақчи бўлса ҳам, келинлар, ҳеч бўлмаса, Навоий йилда, ҳақ гапни айтилайки. Ким хафа бўлса, гина-квдрати ўзига ҳавола. Покланиши, ўз-ўзини аниқлаш туйғуларини камол топтиришда курашмоқлик Ҳебистонни Ватаним деб ўқиб-соблаган, шу замин фуқароси бўлган ҳар бир кишининг муқаддас бурчидир.

Бахтиёр КАРИМОВ,
муаллим.

ОТ СУРИБ, ФИЛ УЙНАТИР...

Тўлиқ ЛУТФУЛЛАЕВ сурат-лаҳзаси.

ОБУНА-92 «БОШЛАНГИЧ ТАЪЛИМ» ҲАММАБОП ОЙНОМА

Муҳтарам муштарийлар! Сизларга маълумки, 1992 йил январь ойидан бошлаб Ўзбекистон Республикаси Халқ таълими вазирлигининг «Бошланғич таълим» номида илмий-методик ойнамаси чиқа бошлаши ҳақидаги хабарини эшитгансиз. У асосан бошланғич синф ўқувчилари, олий ва ўрта педагогика билимгоҳларининг ўқувчи, талаба ҳамда муаллимлари, кунини узайтирилган гуруҳ тарбиячилари, шунингдек бола тарбияси билан шуғулланувчи ёш ота-оналарга мўлжалланган.

Ойнама ойда битта, йилга ўн иккита чиқади. У рангли суратлар, мактаб дарслигини курган ёзувчилар, олимларнинг рангли суратлари, машҳур асарларнинг, таърих кўрсаткичларининг, суратли тарқатма материалларининг ва кўргазмаларнинг намунаси, шунингдек, дарс бериш услубига оид чизма, расмлар билан безатилади. Шунингдек, эски ўзбек ёзувини ўргатувчиларга, руҳшунос, муҳандис, ёш табиётшуносга шу соҳанинг таърих билан муносабатлари, олимлар томонидан қилма-тилмас ҳақиқатлар, илм-фанга оид аниқликлар ойнама саҳифаларида мунтазам бериб берилади.

Уз фарзандини билимдон, одобли, ишбилармон қилиб юрғатиш интиҳони бўлган ҳурматли ота-оналар учун маълум маълумотлар, йил-йўриқлар, улар ўз болаларини билан биргаликда ўқийдиган қил-қиллар, ҳаммабоп асарлар ойнамадан албатта ўрин олади.

«Бошланғич таълим» ойнамасининг манзилгоҳи: Тошкент шаҳри, 78, Парадлар кўчаси, 5-уй, маълумий бино. Тел: 39-11-41.

Обуна алоқа бўлимининг берча тармоқларида давом этапти. Ойнама индекси 75311. Обуна бўлимини унутманг, азиз муштарийлар!

ТАҲРИР ҲАЯЪАТИ.

Ижодкорларнинг кичик корхонаси

Тошкентда уч ой муқаддам ўз ишhini бошлаган ижодий ходимларнинг «Турон» кичик корхонаси фаолият майдонини тобора кенгайтириб, ишлаб чиқарилаётган маҳсулотлар турини кўпайтириб, сифатини ошириб бормоқда. У халқ бадий хунармандчилиги жумҳурият савдо-саноат бирлашмаси, «Бахт» ишлаб чиқариш тижорат жамияти ҳамда Ўзбекистон акционерлик инновацион банки ҳамкорлигида ташкил этилган.

Корхона дастлаб олий ва ўрта махсус билим юрғатиларининг бадий график бўлими, кашшоф ва ўқувчилар саройлари, маданият уйлари қошидаги тўғаралар, ўрта мактаблар учун зарур бўлган тасвирий санъат ва чизмачилик бўйича гипсдан ясалган кўргазмалар қўроқлар мажмуасини ишлаб чиқаришни ўзлаштирди. Улар буюртмачиларга ва хоҳлаган кишиларга келишилган нархларда сотишмоқда. Кичик корхона ходимлари тузган ва мактабларга тарқатиш режалаштирилган «Нақш муҳаррири» дастури асосида эса ўқувчилар компьютерда нақш безакларининг тасвирини турли, ажойиб, мураккаб жи-

лоли кўринишларини яратилиши ўрганишлари, ўз қобилиятлари даражасини синнашлари мумкин.

Баҳром ТОЖИЕВ.

Мунозара учун мавзу

«Тиланчилик қўлидаги уч тоифадан биригагина жоиздир: 1. Хун тўловчига. 2. Оғир қарздорга. 3. Мискин — қашшоқ кишига».

ҲАДИС. ГОҲО: «Ҳозир биров бировидан гина қиладиган вақт эмас. Ҳар кимнинг ташвиши ўзига етарли, деган гап-сузлар эшитилмади. Бир тангага нон берадиган замонда ташвишимиз ўзимизга етарли бўлса-и! Онам кўнча шундай хўш қиладилар: «Сен буюмисан болом, бир вақтлар Юнусободдаги Болтамозор деган жойда боғимиз бўларди. Сенлар ўсган ҳолими эса шаҳар ҳовли ҳисобланарди. Уша вақтларда шаҳар ҳовлилар фақат қиш фаслида давжум бўлиб, бошқа ойлорда кўпчилик шаҳар атрофидаги боғга чиқиб кетарди. Айни пишкчиликда олкамизда обқаш иккита катта пақирни тўлариб, шаҳардаги кўнча-қўнчаларга мева-чева олиб келардик. Қиш кирганда қоп-қоп ёнғок, туршак, майиз, қоқи ортиб қайтардик. Ангур-хонамиздан қиш билан узум, қовун-турув эрмасдик. Ҳамма қадри ҳақиқатга улошган: кимдир соқс-патир, кимдир ёнғок, майиз, яна кимдир сўт-қатик. Ҳа, ўша вақтларни одованим қадри жуда баъза эдим. Худди эртақ эшитибтандек бўламэн.

Онам: «Бозорга бир чалак узум олиб чиқсак, қоронғу тушганча ҳам сотиб бўлмасдик. Негаки, кўпчиликнинг боғи, экинни бор эди-да. Кейин одам ҳам ҳозирдек гиж-гиж эмасдик. Холам ҳам кўнча «ўша вақтларини гапириб ўтирадилар. Онам: «Уғлим, билсанми, ҳозир нега касал кўп? Билмасанг, билиб қўй. Биз ёшлигимизда меҳнатни ҳам қилар эдик, овқетини ҳам ердик. Шундоқ боғимиз, кўша-кўша кўй-сиғиримиз бўла туриб, ясанчлик қилмаганимиз. Бизнинг қўнчаларимиз тўқ. Сенлар қилтирлаб турганинг ҳам фалон сўмлик кийим кирсан. Аммо йилда бир марта кўй сўйиб ёмайсанлар. Топган овқатларингиз котлет, ё макорон, ё гречка. Устига-устак ҳаммаёқ кимёланган. Ҳатто мана шу ялтироқ кийимларнинг матоси ҳам сунъий. Икки қадам жойга тақисда юрсанлар. Ҳа, рақат кам, ҳаракат!»

Узоқ ўйлаиб қоламэн. Нимадир тушунганидек бўламэн. Ҳа, гуриқиб турган боғларни кўпдордик, шаҳар ҳовлиларини текиследик, ўрнига қават-қават бетонли уйлар қурдик. Бу уйларнинг ичига кириб олиб, экинни уч-тўрт еридан қўлғайлик. Кўнғироқ чалинса, аста «тазоқ»дан қараймиз. Кўчани деразадан томоша қиламиз. Бир жўмрақини бурасак иссиқ, бошқасидан совуқ сув келади. Ҳеч кимнинг бир-бири билан иши йўқ. Кўнча ёил балқондан туриб пастдаги дўғонесига гап уқтирадиз: «Айланай эгани, ҳозир биров бировидан гина қиладиган замонамиз, ҳамма-нинг ташвиши ўзига етарли...» Назаримда ГИНАХОНЛИК эмас, ўзаро меҳр-қўйибта пўтур өтдик. 7-8 ёшли вақтим. Ҳовлида яшаймиз. Гоҳ-гоҳида мақоладе таълиқни келди. Тиланчи хали қўчага кирмасдик, биз болалар уйга чопамиз: «Ға-дал келаяпти, гадоқ келаяпти». Катталар нон, қанд-қурс, беш-

вас деб ёш боласини ахлат-хонга ташлаб, ё туғуруқ-хонга қолдириб кетаяпти. Аммо қайси бир ҳокисор, касал қўчага қармай, оғир меҳнатга эрмаганимиз боиси ҳам, ғўлагини кир-чир латте-луттага ўраб, мақкам бағ-лардан босганича солиқ кимса-лардан навоит тилиб, савдага сўраноқда. Унга ҳеч нарса-нинг, ҳатто ҳайтинг ҳам қи-зинг йўқ. Фақат мана шу ғўдаг учун йўл четига туриб тиланчиликнинг бўйига олмақ. Ёки кексаёган, боқу-чанси йўқ қол-қампирларнинг олинг. Олдига битта даст-рўмолин ҳам қўйиб, кўла-рида мунг, қандайдир илмик билан ўтган-кетганга қарайди.

Коровул бақрайиб турибди. Дўстим қўлимдан тортиди. Эмишим, 1 сўм учун паст кетайтганимман.

— Аввало сендақа машина-ли тўқислар нодон,— дедим дўстимга,— олифатгарчилик қилиб 10—20 тийини ўрнига 1 сўм узатсанлар. Тани-жони соғ одам бошқа иш қилса бирор нима бўлиб қолмайди. Пул-ларинг кўпайиб кетган бўлса, биронта муҳтожга берларинг. Дўстим:— Э, шу «патриот-лигинг қолмади-да,— деб кул-ди. Бироз юргач:— Тўғри, бу-нақа жойга кесалсан, шароити оғир одамларни жойлаш керак, деб қўйди.

Демоқчимани, очор тилан-чиликка бўйин этган кимса ма-на шундай қоровулнинг чой ичиб ўтириб икки соатда топ-ган пулини бир ҳафтада ҳам тиланиб йиға олмайдди. НЕГА ШУНАҚА! Биз — лоқайдимиз. Шундай бўлишига мутасадди шахслардан тортиб оддий ҳай-довчига — ҳаммамиз айб-доримиз. Дўконга киримиз. Битта мишиқ сотувчи бола-кай ҳам 40—50 тийинни уриб қолади. Сезамиз, аммо инда-майимиз. Бу—андиша эмас, бу — маънавий сўқирлик! Нега-ки, келас сафар келганимизда яхшироқ муомала қилар, деб ўйлаймиз. Таксига чинамиз, ярим сўмлик жойга 1 сўм олиб қолади. Яна индамайимиз. Уша мўтаадам сотувчию юлчи таксига қолдиргандан кўра бирорта муҳтожга берсак са-воб эмасми пулини!

Тўғри, ҳозир муҳтож одам-лар кўп. Уларни қамайтириш мумкин. Бунинг учун жойлар-даги ижтимоий таъминот идо-ралари, икромия қўмиталар махсус, бир неча кишилик бў-линмалар ташки қилсалар, ў-ларига таълим худудда мул-тазам текширув ўтказиб, бу-ндай одамларнинг яшаш шар-оити билан қизиқсалар. Зарур бўлса қаровчисиз кенсаларни қариялар уйига, болаларни бо-ларга уйига, хасталарни ши-фохоналарга жойласалар. Лаё-қати борларига эса ўз қобилиятларига яраша иш топиб берсалар. Икмонни бўлса, ша-ҳарга тушар эрда бир неча турар-жой бинолари ажратил-ди, муҳтожлик ёки хасталик-дан тиланчилик қилишга маж-бур бўлган кишилар учун доимий яшашга берилса ва бу манзил бошқаларга маълум қилниса. Диний идоралар, ис-таган ташкилотлар, солиқ одам-лар вақти-вақти билан ўша е-рга бориб хайрия тадбирларини ўтказсалар. Бирорта ошхо-на ва дўкон арзон нархда уларга хизмат кўрсатса қандай яхши бўларди. Албатта, бу шахсий мулоҳазаларим. Лекин бошқаларни ҳам бу хусусда жиддийроқ ўйлашларини ис-тердим. Чунки гап — энг улғу зот — ИНСОН тақдир устида борапти.

Дилмурод САЙДОВ.

МУҲТОЖ КЎЗЛАРИГА БОҚҚАНМИСИЗ?

Меннинг назаримда улар одам-лардан пул эмас, балки озги-нагина ШАФҚАТ, ЭЪТИБОР сўраётгандай бўладилар: Мен Сиздан яхшироқ тилло, қумушмас, Оқибат сўрайман, меҳр тилайман. Йўқ, бу кун қўнғимга қўйганим абас, Мен фақат қадримни айтиб Яйғалаймэн. Қалбимда тилломас, Меҳр мийимэн. Бир иллик сўз учун жон бўлсин тортиқ. Ҳашамга берилманг, бари ўтқичи.

Негадир кўнча биз ҳам ШАФҚАТИ, ЭЪТИБОРИни йигир-ма тийинлик танга билан ўл-чаймик... Гоҳо ўша танга кур-тур ҳам топилмай қолади... Қанда бир дўстим билан боз-зорга бордик. Дўстим машина-сини пуллиқ тўхташ жойига қўйди ва бозор айландик. Кўли билан ярим соат — 40 дақиқада чиқдик. Машина тўх-таш жойидан чиқибтанда дўст-тим ёнидан 1 сўмлик олиб, ўша ёрнинг қорувлига узатди. Коровул дегани ҳам 30—35 ёшлардаги соқс-соғ эр-как. Мен ҳайрон бўлиб қол-дик. Дўстимга: «Тўхта-чў!» дедим. Машинадан туриб ха-лиги қоровулни чақирдим.

— Ҳўш, қани айтинч,— деб гап бошладим,— бир со-атта неча тийин олишингиз керак!

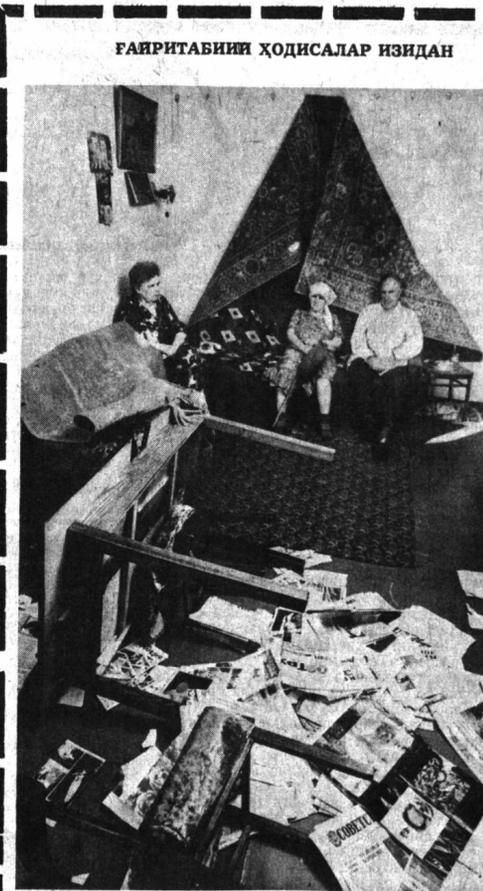
МИРЗАБЕК: «Сал кичикроқ рўзномага баъзиларнинг буларлариди. Обидур: «Биласанми, бу «Тошкент ҳақиқати»нинг шайбо соғларни ахтариш, мунозара учун муҳтож бўлишди. Раёсон: Иброҳим ҚОСИМОВнинг ўргўчилик ҳазили.

НИКОННИНГ ҚИАМИШЛАРИ

НИКОННИНГ ҚИАМИШЛАРИ

НИКОННИНГ ҚИАМИШЛАРИ

НИКОННИНГ ҚИАМИШЛАРИ

НИКОННИНГ ҚИАМИШЛАРИ

Мухарририятга мактуб

ЕРДАМИНИЗ КЕРАК

ЕРДАМИНИЗ КЕРАК

Мухаррир Н. НАСИМОВ.

Тошкент ҳақиқати КАДРОН РЎЗНОМАНИЗГА ЁЗИЛИШНИ УНУТМАНГ! 1992 йил учун рўзнома ва ойнама-ларга обуна давом этмоқда. Бошқа нашрлар қатори «Тошкент ҳақиқати» рўзномасига ҳам 1 августдан бошлаб барча алоқа бўлимларида обуна қабул қилинмоқда.

Мехнат биржаси: МИНГ КИШИ ИШЛИК БЎЛДИ

Мехнат биржаси: МИНГ КИШИ ИШЛИК БЎЛДИ

Мехнат биржаси: МИНГ КИШИ ИШЛИК БЎЛДИ

МУАССИСЛАР: ХАЛҚ ДЕПУТАТЛАРИ ТОШКЕНТ ВИЛОЯТ КЕНГАШИ ВА «ТОШКЕНТ ҲАҚИҚАТИ» ЖУРНАЛИСТЛАР ЖАМОАСИ. БИЗНИНГ МАНЗИЛГОҲИ: 700000 ТОШКЕНТ, ГСП ЛЕНИНГРАД КЎЧАСИ, 32. Мухаррир уриносарлари — 335885, 325747, 325748, 337916; маъсул котиб — 334808, 325353; маъсул котиб уриносарлари — 325750; бўлимлар: мафкура — 325778, 337010; қишлоқ хўжалиги — 325647; сановат, қурилиш ва транспорт — 325749; маҳаллий Кенгашлар ҳаёти — 325733; ижтимоий масалалар — 325556; маданият — 325767; адабиёт ва санъат — 325553; ёшлар ҳаёти, ахборот, ҳарбий-ватанпарварлик ва спорт — 325645; хатлар ва оммавий ишлар — 334048, 325354; жамоатчи кенгаш қабулхонаси — 334048, 325354; эълонлар бўлими — 325727.